

[Forsvarsministeren.]

Tjenestemand, men kan dog ogsaa være honorarlønnet. Jeg tror, det er nødvendigt, at det sidste bibeholdes. Det er antagelig ikke nogen Hemmelighed for det høje Lands-ting, at den første Direktør ved Institutet skulde være en Mand, der i Øjeblikket har sin Gerning ved Universitetet, og som alt- saa for sin Direktørvirksomhed ved Geo- dætisk Institut skulde have et Honorar.

I § 4 bestemmes det, hvilke Tjeneste- mænd der skal være ved Institutet: for det første 7 Geodæter (Stats- eller Afde- lingsgeodæter), en Depotforvalter, en Bog- holder og en Kasserer og 25 Tjenestemænd ved Kortfremstillingen. Lovforslaget gik ved Fremsættelsen i Folketinget ud paa, at der kun skulde være et Faatal af Tje- nestemænd. Men baade i Folketingsudval- get og i Lønningsudvalget, hvortil Sagen blev sendt, har der, saa vidt jeg har kunnet forstaa, været temmelig stor Enighed om, at man i alt Fald maatte holde paa, at der var en mindre, fast Stamme af Tjeneste- mænd. Efter de Forhandlinger, der er ført i Folketingets Udvalg, er man blevet staa- ende ved de Tal, jeg her har nævnt. Des- uden fastsætter Paragraffen, at 7 Officerer skal være til fast Tjeneste ved Siden af disse Tjenestemænd. Det er naturligvis en Nødvendighed — det indeholder Lovfor- slaget ogsaa Bestemmelser om —, at man kan kalde Officerer til midlertidig Tjeneste ved Institutet, og man gør ogsaa Regning paa, at det vil blive en Nødvendighed at have geodætiske Assistenten og andet hono- rarlønnet Personale ved Institutet.

§ 5 nævner Betingelserne for, at man kan blive Statsgeodæt, Afdelingsgeodæt eller tjenstgørende Officer ved Institutet. Enten skal man have bestaaet Magisterkonferens i Geodæsi eller Afgangsprøven fra Officersskole- nens Specialklassens geodætiske Kursus. Jeg gør dog opmærksom paa, at der findes en Over- gangsbestemmelse i § 7 om, at ved den første Ansættelse af Afdelingsgeodæter kan undta- gelsesvis Skoleeembedseksamen i den mate- matisk-fysiske Faggruppe under det matemati- sk-naturvidenskabelige Fakultet uden Magi- sterkonferens i Geodæsi give Adgang til denne Stilling. Det har været en Nøden- dighed, fordi man endnu ikke er kommet saa vidt ved Universitetet, at der har været afholdt Eksamen i Geodæsi; man er her paa det forberedende Stadium.

I § 6 bestemmes det, at de Indkvar- teringsregler, der hidtil har været gældende, naar Generalstabens topografiske Afdeling har været ude i Marken for at maale op,

ogsaa kommer til Anvendelse for Persona- let ved Geodætisk Institut.

Jeg gør opmærksom paa, at det vil blive et meget betydeligt Arbejde, dette Institut faar at udføre. Det kan nemlig ikke nægtes, at det Arbejde, der skulde udføres af topografisk Afdeling, i de senere Aar er blevet sinket i meget betydelig Grad. Det er ikke Personalets Skyld, men det er, fordi vi baade ved Hærloven af 1909 og ved Hærloven af 1922 formindskede Per- sonalet meget, saaledes at det kun har kunnet gaa meget langsomt med Opmaalin- gen i Aarene fra 1909 til Dato. Derfor er det nødvendigt at faa sat lidt mere Fart paa det, og der er saa meget mere Grund til dette, som man, efter at Sønderjylland er kommet ind under Danmark, maa udføre ret betydelige Arbejder dernede. Man har allerede paabegyndt disse Arbejder, men det vil tage meget lang Tid at fuldføre dem, hvis der, som sagt, ikke kommer større Fart paa, end der er i Øjeblikket. Ved Siden af disse Arbejder nede i Sønderjylland — for Resten er vi ogsaa ret langt tilbage i det øvrige Land — venter der tillige et ret betydeligt Arbejde oppe paa Grønland. Topografisk Afdeling har allerede paabegyndt Arbejdet deroppe i 1927, og det er natu- rligvis Mening, at dette Arbejde skal fort- sættes. Det er ogsaa en Grund til, at man maa have mere Personel, end vi i Øjeblikket har, saaledes at man virkelig kan løse de Opgaver, der ligger for.

Jeg vil paa det bedste anbefale det fore- liggende Lovforslag til velvillig og, for saa vidt det er muligt, ogsaa hurtig Fremme i det høje Landsting.

Maegaard: Det var jo en meget grun- dig Gennemgang af det foreliggende Lov- forslag, den højtærede Forsvarsminister nu foretog, og jeg finder derfor ingen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i Forsla- get, saa meget mindre, som der synes gen- nemgaaende at være Enighed ogsaa i det høje Folketing om Forslagets Betimelighed. Det fremgaar i hvert Fald udtrykkelig af Betænkningen, at der er Enighed i Folke- tinget om, at de to Institutioner, Talen her er om, skal slaas sammen, selv om der naturligvis kan være Enighed om andre Ting — det er der selvfølgelig ogsaa her i Tinget —, Uenighed om visse formelle Sider af det foreliggende Forslag. Disse, jeg kalder dem nærmest formelle, Uoverens- stemmelser bunder imidlertid væsentligst i dette, at der saavel i det høje Folketing som ogsaa i dette høje Ting gør sig Bevægel-